

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **P. G.**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2016, č.j. MV-92507-6/SO-2016

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správních řízení

1. Žalobkyně napadla žalobou rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 25. 5. 2016, čj. OAM-6389-11/TP-2016, jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu, která byla podána podle ustanovení § 68 zákona o pobytu cizinců.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. V žalobě ze dne 25. 8. 2016 (spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku) žalobkyně uvedla, že žalovaná nezjistila stav věci bez důvodných pochybností, jelikož se spokojila s konstatováním stavu, který správní orgán posoudil více než před dvěma lety. Vyslovila názor, že již pouze objektivním faktickým plynutím času se skutkové okolnosti podstatně změnily (škodlivost údajného narušování veřejného pořádku slábne) a bylo na žalované, aby znovu věc posoudila, zejména aby se zabývala tím, zda ze strany žalobkyně nadále dochází k závažnému rušení veřejného pořádku.
3. Zákon o pobytu cizinců v § 68 odst. 1 požaduje pro udělení trvalého pobytu nepřetržitý pobyt na území po dobu 5 let, což žalobkyně splňuje. Z citovaného ustanovení nevyplývá, že by správní orgán měl zkoumat plnění účelu dlouhodobého pobytu na území a rovněž neuvádí, že by se neměla započítávat do oněch 5 let doba, kdy se měla údajně dopouštět porušení veřejného pořádku.
4. Žalobkyně rovněž vznesla námitky proti závěrům správních orgánů ohledně nelegálního zaměstnání a v této souvislosti označila za nesprávnou interpretaci pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné porušení veřejného pořádku“, jak ji provedly správní orgány. V důsledku této interpretace zatížily správní orgány svá rozhodnutí nepřezkoumatelností.
5. V neposlední řadě uvedla, že byla nesprávně zvažována otázka přiměřenosti rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců.
6. S ohledem na výše uvedené navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Vyjádření žalované

7. V podání ze dne 16. 9. 2016 žalovaná uvedla, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o trvalý pobyt nabylo právní moci 12. 2. 2016. K zamítnutí této žádosti došlo, jelikož žalobkyně v období posledních pěti let před podáním žádosti o povolení k trvalému pobytu závažným způsobem narušovala veřejný pořádek. Pětileté období vztahující se k narušování veřejného pořádku uplyne až v červenci 2019.
8. Vzhledem k tomu, že žádost žalobkyně v aktuální projednávané věci byla podána opětovně podle § 68 zákona o pobytu cizinců dne 28. 4. 2016 (tedy v době kratší než tři měsíce od právní moci původního rozhodnutí o zamítnutí žádosti) a žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti, řízení bylo zastaveno.
9. S ohledem na výše uvedené navrhla, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Replika žalobce

10. V podání ze dne 17. 10. 2016 žalobkyně polemizovala s vyjádřením žalované a setrvala na své pozici zastávané již v žalobě. Podmínky pro podání žádosti o povolení k trvalému pobytu zde byly splněny již v době jejího podání a nebyly dány důvody pro zastavení řízení o této žádosti.

V. Odkladný účinek

11. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 27. 9. 2016, čj. 29 A 150/2016-37, zamítl návrh na přiznání odkladného účinku, jelikož žalobkyně neprokázala, že by pro ni výkon rozhodnutí představoval nenahraditelnou újmu. To zejména s ohledem na to, že jí v České republice byl povolen dlouhodobý pobyt a netvrdila, že by došlo ke zrušení tohoto dlouhodobého pobytu, případně, že by jí nebyl dlouhodobý pobyt prodloužen. Teprve negativní rozhodnutí ohledně dlouhodobého pobytu žalobkyně by teoreticky mohlo způsobit tvrzený zásah.

VI. Ústní jednání

12. Dne 4. 9. 2018 proběhlo u Krajského soudu v Brně ústní jednání za účasti žalobkyně, přičemž žalovaná se z jednání omluvila a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti. V průběhu jednání bylo rekapitulováno soudní a správní řízení.
13. Žalobkyně předložila soudu doklady o povolení trvalého pobytu, které bylo uděleno 15. 2. 2018 jejím dcerám a dále předložila doklady o studiu dcer v letošním školním roce na I. Německém zemském gymnasiu. Zároveň předložila rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2018, čj. MV-79117-4/SO-2018, kterým bylo (v případě jiného cizince) zrušeno rozhodnutí Ministerstva vnitra o zastavení řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu. To bylo shledáno jako nepřezkoumatelné, jelikož nebylo zřejmé, které skutečnosti byly předmětem posouzení. Ministerstvo vnitra se také nezabývalo časovým hlediskem, které je podstatné pro posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
14. Dále žalobkyně předložila rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2018, čj. MV-56306-4/SO-2018, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým byla zamítnuta žádost manžela žalobkyně o povolení k trvalému pobytu. Žalovaná v tomto rozhodnutí vycházela z výslechu manžela žalobkyně a shledala mimo jiné pochybnosti ve vztahu k posouzení otázky, zda došlo k porušení veřejného pořádku závažným způsobem.

VII. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) přezkoumal v mezích žalobních bodů rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí Ministerstva vnitra včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba není důvodná. Při přezkumu soud vycházel ve smyslu § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Soud nejprve rekapituluje relevantní okolnosti vyplývající ze spisového materiálu. Žalobkyně podala původní žádost o povolení k trvalému pobytu dne 18. 5. 2015, přičemž tato žádost byla Ministerstvem vnitra zamítnuta s poukazem na narušení veřejného pořádku závažným způsobem. Žalovaná zamítla podané odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdila (toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 2. 2016). Následně podala žalobkyně žádost dne 28. 4. 2016 opět z důvodu nepřetržitého pobytu po dobu 5 let na území České republiky. Řízení o této žádosti bylo usnesením Ministerstva vnitra zastaveno a podané odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím, které potvrdilo prvostupňové usnesení.
17. Dle § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců říká, že *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal opakovaně žádost o vydání povolení k dlouhodobému nebo*

trvalému pobytu, aniž uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jím dříve podané žádosti.

18. Soud předesílá, že s ohledem na výše uvedené ustanovení, nebylo povinností správního orgánu zabývat se samotnou věcnou podstatou věci. Naopak správní orgán rozhodující podle výše citovaného ustanovení musí pečlivě odůvodnit přítomnost formálních podmínek pro zastavení věci. V tomto kontextu soud považuje rozhodnutí správních orgánů za přezkoumatelná, srozumitelná a logicky odůvodněná a vnitřně nerozporná. Zároveň je nutno upozornit na to, že námitky žalobkyně směřující k věcné podstatě věci, nejsou pro soud relevantní.
19. Z výše citovaného ustanovení vyplývá, že opakovaná žádost o povolení k trvalému pobytu, má-li mít naději na úspěch, se musí opírat o nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o dřívější žádosti. Soud je toho názoru, že v opakované žádosti nebyly uvedeny nové skutečnosti a řízení bylo na místě zastavit. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně podala novou žádost o povolení trvalého pobytu *necelé tři měsíce* po pravomocném rozhodnutí o předchozí žádosti, nelze považovat za uvedení nové skutečnosti ani časové hledisko, jak namítá žalobce. Tento krátký časový úsek neměl na věc žádný vliv.
20. Ve vztahu k námitkám žalobkyně, kterými zpochybňuje správnost úvahy správních orgánů ve vztahu k nelegálnímu zaměstnání a ve vztahu k závažnému narušení veřejného pořádku lze zcela odkázat na závěry, které uvedl Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku ze dne 31. 1. 2018, čj. 22 A 170/2016-33. Tamní soud uvedl, že ustanovení § 169 zákona o pobytu cizinců obsahuje speciální ustanovení upravující odchylky od zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“). V odstavci 8 je přitom proveden výčet dalších důvodů pro zastavení správního řízení (nad rámec § 66 správního řádu). Z porovnání § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců se správním řádem však vyplývá, že uvedené ustanovení představuje odchylku nejen od § 66 správního řádu, ale také od § 48 odst. 2 a § 101 písm. b) správního řádu (k mezím účinků podle § 48 odst. 2 správního řádu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2008, čj. 6 As 12/2008-73). Rozšiřuje totiž pro účely rozhodování o žádosti cizinců o povolení k dlouhodobému či trvalému pobytu účinky překážky věci rozhodnuté také na rozhodnutí o zamítnutí žádosti. V řízení o žádosti cizinců o povolení k trvalému pobytu se překážka věci rozhodnuté uplatní také v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti. Současně platí, že přes pravomocné zamítnutí žádosti cizince lze zahájit a vést nové řízení o totožném nároku na povolení k trvalému pobytu, pokud se žádost opírá o nové skutečnosti, které nebyly předmětem předchozího řízení. Soud přitom nemá pochybnosti o tom, že těmito „novými skutečnostmi“ mohou být pouze nové skutkové okolnosti v poměrech žadatele a nikoliv jiná právní argumentace, kterou je zpochybňována zákonnost předchozího rozhodnutí o dříve podané žádosti žalobce, a to bez ohledu na její důvodnost. Žalobce se ve správním řízení v podstatě domáhal počínaje doplněním odvolání revize právního závěru správního orgánu učiněného v pravomocně skončeném řízení. Možnost cizince požádat po předchozím zamítnutí jeho žádosti opětovně o povolení k trvalému pobytu na základě nových skutečností však nelze volně zaměňovat s opravnými prostředky podle správního řádu, kterým je korekce nezákonností správních rozhodnutí vyhrazena. Bylo věcí žalobce, aby proti právnímu názoru vyjádřenému v předchozím zamítavém rozhodnutí brojil podáním opravného prostředku, případně následně správní žalobou. Bez ohledu na to, zda tak učinil, nelze v novém řízení zkoumat zákonnost

předchozího zamítavého rozhodnutí, ale pouze nové skutkové okolnosti v poměrech žalobce.

21. Soud se s výše uvedenými závěry ztotožňuje, chtěla-li žalobkyně brojit proti právním závěrům původních rozhodnutí, kterými byla její žádost zamítnuta, bylo na ní, aby tato správní rozhodnutí napadla správní žalobou. V aktuálně posuzované věci je podstatné pouze to, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení podle §169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců a soud dospěl k závěru, že tyto podmínky splněny byly.

VIII. Závěr a náklady řízení

22. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
23. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobkyně neměla v řízení o žalobě úspěch. Žalované nevznikly náklady přesahující její běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. září 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu